

Věc T-242/02

The Sunrider Corp.

v.

**Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu
(ochranné známky a vzory) (OHIM)**

„Ochranná známka Společenství – Slovní ochranná známka TOP – Zamítnutí
zápisu – Článek 115 odst. 4 nařízení (ES) č. 40/94 – Pojem ‚písemná sdělení‘ –
Porušení zásady přiměřené lhůty – Porušení práv obhajoby – Absolutní důvody pro
zamítnutí – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 40/94“

Rozsudek Soudu (čtvrtého senátu) ze dne 13. července 2005 II - 2797

Shrnutí rozsudku

1. *Ochranná známka Společenství – Jazyky Úřadu – Řízení ex parte – Možnost Úřadu zaslat
písemná sdělení přihlašovatelům ochranné známky ve druhém jím uvedeném jazyce – Rozsah
– Meze – Daný případ
(Nařízení Rady č. 40/94, čl. 115 odst. 4; nařízení Komise č. 216/96, čl. 4 odst. 2 a článek 11)*

2. *Ochranná známka Společenství – Řízení před odděleními Úřadu – Povinnost správních orgánů, včetně odvolacích senátů, jednat v přiměřené lhůtě*
3. *Ochranná známka Společenství – Rozhodnutí Úřadu – Dodržování práv obhajoby – Daný případ*
(Nařízení Rady č. 40/94, článek 73)
4. *Ochranná známka Společenství – Definice a nabytí ochranné známky Společenství – Absolutní důvody pro zamítnutí – Ochranné známky postrádající rozlišovací způsobilost – Slovní označení TOP*
[Nařízení Rady č. 40/94, čl. 7 odst. 1 písm. b)]

1. Z článku 115 odst. 4 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství vyplývá, že možnost Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) užívat v řízeních *ex parte* druhý jazyk uvedený v přihlášce k zápisu pro zasílání písemných sdělení přihlašovatelů je výjimkou ze zásady užívání jazyka řízení, a že pojem „písemná sdělení“ musí být tedy vykládán restriktivním způsobem. Jelikož řízení je souborem aktů, které musejí být provedeny při posuzování přihlášky, vyplývá z toho, že pojem „procesní akty“ se vztahuje na všechny akty požadované nebo stanovené právní úpravou Společenství pro posuzování přihlášky ochranné známky Společenství, jakož i na akty, které jsou nutné k tomuto posuzování, ať se jedná o sdělení, žádosti o opravu, vyjasnění nebo jiné akty. Všechny tyto akty tedy Úřad musí vyhotovit v jazyce, v němž byla podána přihláška. Na rozdíl od procesních aktů jsou „písemnými sděleními“ uvedenými v čl. 115 odst. 4 druhé větě všechna

sdělení, jejichž obsah nemůže být pokládán za procesní akt, jako průvodní dokumenty, s nimiž Úřad předává procesní akty, nebo dokumenty, kterými sděluje přihlašovatelům informace.

V tomto ohledu pod uvedený pojem „procesní akty“ spadá sdělení pocházející od odvolacího senátu Úřadu přijaté na základě čl. 4 odst. 2 nařízení č. 216/96, kterým se stanoví jednací řád odvolacích senátů, a směřující k vyžádání dodatečných vyjádření od žalobce ohledně jazykového režimu řízení a k dokončení šetření věci.

Takový procesní akt představuje rovněž sdělení obsahující vyjádření prezidenta Úřadu vyžádaná na základě článku 11 nařízení č. 216/96, jelikož uvedená vyjádření představují stanovisko Úřadu, s ohledem na které jsou, v souladu s čl. 11 druhou větou, vykonávána práva obhajoby účastníků řízení, a tito účastníci tedy mají právo obdržet sdělení o něm v jazyce řízení.

(viz body 32, 35, 37)

2. Zásada dodržování přiměřené lhůty převzatá jako složka zásady řádné správy do čl. 41 odst. 1 Charty základních práv Evropské unie, vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000, je závazná pro všechna správní řízení Společenství. Uvedená zásada se rovněž použije na řízení před jednotlivými odděleními Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), včetně řízení před odvolacími senáty.

(viz body 51–52)

3. Podle čl. 73 druhé věty nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství mohou být rozhodnutí Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit. V souladu s tímto ustanovením odvolací senát Úřadu může založit své rozhodnutí pouze na skutkových a právních okolnostech, ke kterým účastníci řízení mohli předložit svá vyjádření. V důsledku toho v případě, kdy odvolací senát bez návrhu shromažďuje skutečnosti určené k tomu, aby na nich založil své rozhodnutí, musí o nich povinně informovat účastníky řízení, aby k nim mohli poskytnout svá vyjádření.

Ačkoliv opomenutí odvolacího senátu Úřadu informovat žalobce o obsahu internetové stránky a o výsledcích vyhledávání zmíněných v jeho rozhodnutí představuje porušení výše uvedeného ustanovení, tato vada není takové povahy, aby zapříčinila zrušení tohoto rozhodnutí vzhledem k tomu, že důvody tohoto rozhodnutí jsou založeny na nezávislých úvahách ve vztahu k výsledkům uvedeného vyhledávání a že tyto výsledky slouží pouze k podpoření závěrů rozhodnutí, a nepředstavují tedy nezbytný prvek jejich odůvodnění.

(viz body 58–59, 61–62, 64–66)

4. Slovní označení TOP, jehož zápis jakožto ochranné známky Společenství je požadován pro „Potraviny ve formě kapslí nebo prášku na bylinné bázi, doplňky výživy na bylinné bázi“ a „Doplňky výživy na bylinné bázi“, spadající do tříd 5 a 29 podle Niceské dohody, postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu k dotčeným výrobkům ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství.

vnímatelnou odchylku ve vztahu k lexikálně správné stavbě. Krom toho z důvodu jeho běžného užívání v běžné mluvě, jakož i jeho užívání v obchodě jako druhového pochvalného pojmu, nelze toto slovní označení považovat za způsobilé individualizovat obchodní původ výrobků, které označuje, a tedy plnit základní funkci ochranné známky. Konečně, okolnost, že může být jako takové použito kterýmkoli výrobcem nebo poskytovatelem služeb pro účely reklamy na jejich výrobky nebo služby, znamená, že jeho použití nesmí být vyhrazeno jedinému podniku, dokonce i kdyby se tato exkluzivita týkala pouze specifické oblasti.

Pojem „top“ je totiž používán v obvyklé gramatické struktuře a nepředstavuje

(viz body 94–97)